

PRECIPITAȚIILE ATMOSFERICE – RESURSĂ CLIMATICĂ A PODIȘULUI SUCEVEI. CÂTEVA CONSIDERAȚII TEORETICE

Bogdan NISTOR

Cuvinte cheie: resursă climatică, precipitații atmosferice, condiții pluviometrice.

Keywords: climatic resource, atmospheric rainfall, pluviometric conditions

The atmospheric rainfalls – a climatic resource of the Suceava Plateau. A few theoretical considerations

The atmospheric rainfalls constitute a real source, being the main source of the water supply of the soil and plants, of supply for the hydrographical network and of the lacustrian basins.

The normal distribution of the atmospheric rainfalls during the year favours, in the Suceava Plateau the normal development of the vegetation. In the conditions of some great rainfall quantities, generated by rain and especially by abundant showers in the warm season and in the transitional periods and characterizes the region as relatively rich in rainfalls, thing that together with the thermal regime and the lower evapoperspiration but also with some poor quantities (which lead to an important pedological deficit) it must necessarily be compensated by irrigations or adequate agrotechnical works in the case of drought (for example the midday weeding, deep ploughing).

The frequency of the rich rainfall days and especially their torrential character are very important in the Suceava Plateau because of the damaging effects.

The demands of the main agricultural crops in opposition with the pluviometric conditions

For the autumn wheat, the most propitious quantity of water in the vegetation period is of 700 mm, quantity, that most of the years, is not assured by the rainfalls and which should be replaced by irrigations. On very few years considered rainy ones in the Suceava Plateau, the annual sums of rainfall surpass 700 mm and that's why the problem of insuring the water necessary for this culture is real.

The best quantity of water in the vegetation period, of 600 mm, necessary to the maize, is not insured by rainfall or humidity sources in the soil every year, so the corn suffers in the driest years. There are still some years when in the Suceava Plateau, the corn crops are totally compromised by the manifestation of the serious dryness and drought phenomena.

The sunflower is a drought resistant plant, the total water consumption over the entire vegetation period is between 300-450mm, the plant adapting itself very well to the climate from a pluviometric point of view in the Suceava Plateau.

The quantity of rainfall necessary to the entire vegetation period of the sugar beet is of 350-600 mm.

The water necessary of this plant for the vegetation period rises to 700 mm. the most critical period for the potato crops is in the months of May-June, when, if the rains brought by the wet air masses over the Atlantic are delayed, the potato crop is drastically diminished.

We can say that in the Suceava Plateau the corn crops are predominant and here we meet favourable conditions for the autumn wheat, the sugar beet, the potato and on small areas even of the grape- wine (especially in the southern part).

In conclusion, we can infer the importance of the atmospheric rainfalls for the entire geographical natural and human environment of the Suceava Plateau, and implicitly, the role of the climatic source of the atmospheric rainfalls.

1. Introducere

Precipitațiile atmosferice constituie sursa principală de aprovizionare cu apă a solului și a plantelor, de alimentare a rețelei hidrografice și a bazinelor lacustre.

Distribuția normală a precipitațiilor atmosferice în timpul anului favorizează, în Podișul Sucevei dezvoltarea normală a vegetației, atât a celei spontane (arborescente și ierboase) cât și a celei cultivate. Cantitățile mari de precipitații, generate de ploi și mai ales de averse abundente din anotimpul cald și în perioadele de tranziție caracterizează regiunea ca fiind relativ bogată în precipitații. Acest fapt cuplat cu regimul termic și evapotranspirația mai scăzută (care duce la deficit pedologic important) trebuie număidecât compensat prin irigații sau prin lucrări agrotehnice adecvate în cazul secetei (de exemplu prașila în timpul amiezei, arătură adâncă).

Sub raportul resurselor pluviometrice, în afară de cantitate, o importanță deosebită au frecvența zilelor cu precipitații (cu cantități $\geq 0,1\text{mm}$) și intensitatea cu care se produc acestea. Aceasta deoarece gradul de uscăciune și fenomenul de secetă sunt evaluate și în funcție de aceste caracteristici.

În categoriile zilelor cu precipitații intră acelea în care cantitățile minime căzute sub formă de ploaie, zăpadă, burniță, lapoviță etc. sunt mai mari sau egale cu $0,1\text{mm}$. Zilele cu precipitații mai mari sau egale cu $0,1\text{mm}$, sau apropiate de acestea, la o analiză sumară, nu ar prezenta o importanță prea mare, întrucât ponderea lor în conturarea aportului pluviometric nu este destul de consistentă. Dar, fiecare caz în parte când sunt semnalate, marchează o secvență de timp cu o durată mai redusă de strălucire a Soarelui, nebulozitate ridicată, valori mari ale umidității aerului și valori mici ale deficitului de saturație. Totodată apar intensificări ale mișcării maselor de aer care cauzează atenuări ale valorilor mari sau mai mici de temperatura în aer și la sol, ce întrerup perioadele mai geroase, pe fondul unor modificări semnificative ce intervin în ecuația bilanțului radiativ-caloric.

Cantitățile de precipitații care cad în fiecare zi, oricât de mici ar fi acestea, au o importanță deosebită în viața plantelor, mai ales când întrerupe, chiar și pentru puțin, o perioadă de uscăciune sau secetă. Fiecare fază fenologică în parte, în funcție de cultura agricolă, pentru a fi traversată cu bine, are nevoie de anumite cantități de precipitații. Eficacitatea folosirii lor este mult mai evidentă în cazul în care gradul de torențialitate a acestora este mai redus, iar precipitațiile ce cad au cantități înscrise cel puțin în limitele 1-10mm. O ploaie prezintă importanță din punct de vedere agricol, când însumează cel puțin un milimetru, iar o ploaie eficace trebuie să aibă cel puțin 8-10mm. Frecvența optimă necesară, este de o ploaie de 4 zile în sezonul cald, cantitatea optimă lunară din acest sezon fiind de 60-80mm. Din punct de vedere agricol, 10mm de precipitații căzute în 5 zile, uniform repartizate, au aceeași eficacitate ca și 100mm de precipitații, căzute în doar 2 zile.

Frecvența zilelor cu precipitații bogate cantitativ și mai ales caracterul lor torențial sunt foarte importante pentru Podișul Sucevei, sub aspectul efectelor. Torencialitatea precipitațiilor și cantitățile mari ale acestora concentrate în timp scurt, nu aduc decât pagube economiei și un aport pluviometric important doar în orizontul superior al pături de sol, celelalte rămânând în deficit de umiditate, iar alimentarea pânzelor de apă freatică fiind aproape anihilată.

Dar, nici numărul de zile lunar și nici cel anual cu precipitații nu ne oferă indicii exacte despre gradul de asigurare cu apă a solului, plantelor și a rețelei hidrografice etc., aceasta deoarece căderea precipitațiilor are loc la intervale neregulate de timp. Între zilele cu precipitații există, deseori, perioade în care precipitațiile sunt absente cu desăvârșire și, deci, plantele au de suferit. Recoltele sunt substanțial diminuate sau chiar compromise,

nivelurile și debitele râurilor se reduc mult și, în consecință, alimentarea cu apă a populației și a animalelor devine insuficientă.

De mare importanță pentru activitatea din agricultură, transporturi, urbanistică, sport, turism etc., sunt și zilele în care se formează un strat de zăpadă stabil. În cazul în care temperatura solului și a aerului este negativă, zăpada căzută pe sol se menține sub forma unui strat a cărei grosime este mai mult sau mai puțin uniformă, în funcție de configurația terenului, de advecția maselor de aer și de caracteristica lor termică, de gradul de expunere sau de adăpostire a acestuia față de acțiunea vântului.

Data fiind influența acestor factori, ca și cea a altitudinii, se constată că pe teritoriul Podișului Sucevei variază foarte mult grosimea, densitatea cât și durata efectivă a stratului de zăpadă. Reiese, astfel, rolul stratului de zăpadă în fluctuațiile rezervei de apă din sol, în protejarea semănăturilor care iernează sub covorul de zăpadă, în desfășurarea activității de transporturi, în fixarea particulelor poluante etc.

Precipitațiile atmosferice determină în primul rând conținutul de umiditate a solului. De asemenea, ele asigură menținerea nivelului bazinelor naturale și artificiale de apă, ca surse pentru irigații.

Ploile intense, scurgându-se repede pe suprafața solului, îl spală, fără a pătrunde în interior și a folosi astfel plantelor. Ele înrăutățesc condițiile de aerisire a solului, desfășurarea proceselor fiziologice ale plantelor (absorbția apei, a sărurilor minerale) ca și activitatea microorganismelor în sol. Excesul de umiditate se produce mai frecvent și mai intens pe solurile argiloase și pe terenurile joase și slab drenate.

Ploile torențiale distrug structura glomerulară a solului, iar pe terenurile în pantă, accentuează fenomenul de eroziune, antrenând mai întâi stratul superficial de sol și apoi cele de adâncime. De asemenea, ploile torențiale favorizează formarea crustei, care este foarte dăunătoare plantelor, mai ales în primele faze de vegetație (primăvara).

Ploile liniștite, cu o durată de câteva zile, în care nebulozitate și umezeala sunt mari, sunt cele mai folositoare, mai ales dacă se repetă la intervale de-a lungul întregii perioade de vegetație. Ele dau cantități de apă care sunt reținute cu atât mai bine de sol, cu cât capacitatea de absorbție a acestuia este mai mare și sporesc umezeala lui pentru un timp mai îndelungat. De asemenea, aceste ploi măresc fertilitatea solului prin azotul pe care îl aduc sub formă de nitrați și de săruri amoniacale luate din atmosferă.

În general, efectul ploilor asupra vegetației depinde de capacitatea de absorbție a solului, de natura lui și a stratului vegetativ, de pierderile prin evaporare și, mai ales, de regimul precipitațiilor, adică de cantitățile de apă căzute și de repartitia acestora în timp. Acest lucru depinde și de structura ploii sau de numărul de nuclee torențiale.

Întrucât apa reprezintă partea principală a materiei vii, constituind circa 80% din masa plantelor, ea îndeplinește variate și multiple roluri. În primul rând, apa asigură turgescența țesuturilor, condiție foarte importantă pentru menținerea stării fizice și fiziologice a plantelor.

Apa este necesară creșterii și, într-o mică măsură, servește ca material brut pentru fotosinteză.

Apa din celulele plantelor îndeplinește însă și roluri speciale. Fiind un bun dizolvant al diferitelor substanțe, apa condiționează alcătuirea sistemelor coloidale din protoplasma celulară. Prin apă se realizează catalizarea diferitelor reacții biochimice din celule etc.

Dintre toate lichidele, cu excepția amoniacului, apa are căldura specifică cea mai mare. Datorită acestei proprietăți, apa din celule absoarbe excesul de căldură provenit din reacțiile interne, în special din respirație și împiedică astfel supraîncălzirea țesuturilor pe care le îmbibă.

O anumită cultură nu se poate dezvolta normal dacă nu dispune de o cantitate de precipitații cuprinsă între anumite limite și căzută într-un anumit interval. Dacă limitele sunt depășite într-un sens sau altul, planta suferă și recolta scade cantitativ sau calitativ.

Astfel, procesul de germinare a semințelor nu poate avea loc în condițiile lipsei de apă în sol sau ale unor cantități insuficiente. La fel de nefavorabil este și excesul de umiditate.

Ploile abundente în timpul înfloritului împiedică fecundarea. Maturizarea plantelor este întârziată în cazul unor ploi de lungă durată. Cele torențiale slăbesc înrădăcinarea pomilor, pot dezrădăcina puieții din pepiniere, scutura florile, fructele și semințele, mai ales dacă sunt însoțite de grindină.

Precipitațiile sub formă de zăpadă contribuie în primul rând la formarea rezervelor de apă în sol necesară plantelor în primele faze ale vegetației. În al doilea rând, influențează în mare măsură rezistența plantelor la condițiile termice nefavorabile din timpul iernii. Stratul de zăpadă exercită un rol protector atât pentru plante, cât și pentru sol față de temperaturile scăzute. Protecția depinde de grosimea și densitatea stratului de zăpadă. Zăpada proaspătă, afânată, formează cel mai bun termoizolant. Topirea bruscă a zăpezii este nefavorabilă plantelor, deoarece determină asfixierea plantelor. Dacă apa ulterior îngheață, plantele pot pieri în urma acțiunii mecanice a gheții.

Dintre precipitațiile atmosferice, grindina poate aduce mari pagube. Gradul de distrugere în acest caz depinde de caracterul culturii, de faza de vegetație, de intensitatea, durata și mărimea grindinii. În multe cazuri, plantele distruse parțial de grindină în primele faze la porumb se refac relativ ușor. Grindina este deosebit de periculoasă în perioada de înflorire și coacere a culturilor, când organele distruse nu se mai pot reface. O grindină puternică poate distruge chiar complet recolta. Ea poate provoca mari pagube în podgorii și în plantații pomicole. Fructele distruse sau rănite parțial de grindină sunt supuse infecțiilor, putrezesc și nu rezistă la păstrare. Ramurile distruse de grindină influențează nu numai recolta anului respectiv, ci și a celui următor.

O influență dăunătoare asupra pomilor pot avea și chiciura și poleiul. Acestea se formează de regulă la geruri slabe și se depun, de obicei, pe ramurile de pe partea adăpostită a copacilor, provocând ruperea sau răcirea mecanică a acestora.

2. Importanța precipitațiilor atmosferice pentru soluri și pentru plante

Precipitațiile atmosferice reprezintă principala resursă climatică de aprovizionare cu apă a solului și deci a plantelor. Ele influențează vegetația atât prin acțiunea directă asupra plantelor cât și indirect, prin acțiunea exercitată asupra solului.

2.1. Acțiunea precipitațiilor asupra solului

Precipitațiile atmosferice determină, în primul rând, conținutul de umiditate a solului. De asemenea, ele asigură menținerea nivelului bazinelor naturale și artificiale de apă, ca surse pentru irigații.

Ploile intense, scurgându-se repede pe suprafața solului, îl spală, fără a pătrunde în interior și a folosi astfel plantelor. Ele înrăutățesc condițiile de aerisire a solului, desfășurarea proceselor fiziologice ale plantelor (absorbția apei, a sărurilor minerale) ca și activitatea microorganismelor în sol.

Excesul de umiditate se produce mai frecvent și mai intens pe solurile argiloase și pe terenurile joase și slab drenate.

Ploile torențiale distrug structura glomerulară a solului, iar pe terenurile în pantă, accentuează fenomenul de eroziune, antrenând mai întâi stratul superficial de sol și apoi

cele de adâncime. De asemenea, ploile torențiale favorizează formarea crustei, care este foarte dăunătoare plantelor, mai ales în primele faze de vegetație (primăvara).

Ploile liniștite, cu o durată de câteva zile, în care nebulozitate și umezeala sunt mari, sunt cele mai folositoare, mai ales dacă se repetă la intervale de-a lungul întregii perioade de vegetație. Ele dau cantități de apă care sunt reținute cu atât mai bine de sol, cu cât capacitatea de absorbție a acestuia este mai mare și sporesc umezeala lui pentru un timp mai îndelungat. De asemenea, aceste ploi măresc fertilitatea solului prin azotul pe care îl aduc sub formă de nitrați și de săruri amoniacale luate din atmosferă.

În general, efectul ploilor asupra vegetației depinde de capacitatea de absorbție a solului, de natura lui și a stratului vegetativ, de pierderile prin evaporare și, mai ales, de regimul precipitațiilor, adică de cantitățile de apă căzute și de repartitia acestora în timp.

2.2. Acțiunea precipitațiilor asupra plantelor

Întrucât apa reprezintă partea principală a materiei vii, constituind circa 80% din masa plantelor, ea îndeplinește variate și multiple roluri. În primul rând, apa asigură turgescența țesuturilor, condiție foarte importantă pentru menținerea stării fizice și fiziologice a plantelor. Apa este necesară creșterii și, într-o mică măsură, servește ca material brut pentru fotosinteză.

Apa din celulele plantelor îndeplinește însă și roluri speciale. Fiind un bun dizolvant al diferitelor substanțe, apa condiționează alcătuirea sistemelor coloidale din protoplasma celulară. Prin apă se realizează catalizarea diferitelor reacții biochimice din celule etc.

Dintre toate lichidele, cu excepția amoniacului, apa are căldura specifică cea mai mare. Datorită acestei proprietăți, apa din celule absoarbe excesul de căldură provenit din reacțiile interne, în special din respirație și împiedică astfel supraîncălzirea țesuturilor pe care le îmbibă.

O anumită cultură nu se poate dezvolta normal dacă nu dispune de o cantitate de precipitații cuprinsă între anumite limite și căzută într-un anumit interval. Dacă limitele sunt depășite într-un sens sau altul, planta suferă și recolta scade cantitativ sau calitativ.

Astfel, procesul de germinare a semințelor nu poate avea loc în condițiile lipsei de apă în sol sau ale unor cantități insuficiente. La fel de nefavorabil este și excesul de umiditate.

Ploile abundente în timpul înfloritului împiedică fecundarea. Maturizarea plantelor este întârziată în cazul unor ploi de lungă durată. Ploile torențiale slăbesc înrădăcinarea pomilor, pot dezrădăcina puietii din pepiniere, scutura florile, fructele și semințele, mai ales dacă sunt însoțite de grindină.

Precipitațiile sub formă de zăpadă contribuie în primul rând la formarea rezervelor de apă în sol necesară plantelor în primele faze ale vegetației. În al doilea rând, influențează în mare măsură gradul de rezistență al plantelor la condițiile termice nefavorabile din timpul iernii. Stratul de zăpadă exercită un rol protector atât pentru plante, cât și pentru sol față de temperaturile scăzute. Gradul de protecție depinde de grosimea și densitatea stratului de zăpadă. Zăpada proaspătă, afânată, formează cel mai bun termoizolant. Topirea bruscă a zăpezii este nefavorabilă plantelor, deoarece determină asfixierea plantelor. Dacă apa ulterior îngheață, plantele pot pieri în urma acțiunii mecanice a gheții.

Dintre precipitațiile atmosferice, mari pagube poate aduce grindina. Gradul de distrugere în acest caz depinde de caracterul culturii, de faza de vegetație, de intensitatea, durata și mărimea grindinii. În multe cazuri, plantele distruse parțial de grindină în primele faze la porumb se refac relativ ușor. Grindina este deosebit de periculoasă în perioada de înflorire și coacere a culturilor, când organele distruse nu se mai pot reface. O grindină puternică poate distruge chiar complet recolta. Ea poate provoca mari pagube în podgorii și

în plantații pomicole. Fructele distruse sau rănite parțial de grindină sunt supuse infecțiilor, putrezesc și nu rezistă la păstrare. Ramurile distruse de grindină influențează nu numai recolta anului respectiv, ci și a celui următor.

O influență dăunătoare asupra pomilor pot avea și chiciura și poleiul. Acestea se formează de regulă la geruri slabe și se depun, de obicei, pe ramurile de pe partea adăpostită a copacilor, provocând ruperea sau răcirea mecanică a acestora.

După cerințele lor față de apă, plantele se clasifică în trei mari grupe:

- higrofite (necesită cantități excesive de apă): orezul, ovăzul, fasolea, soia, mazărea, cartoful, inul, trifoiul, plantele legumicole etc.;
- mezofite (necesită cantități moderate de apă): majoritatea plantelor cultivate – grâul, secara, orzul de toamnă, porumbul, floarea soarelui, sfecla de zahăr, lucerna, etc. ;
- xerofite (sunt adaptate la condiții de secetă): pepenele verde, vița de vie etc.;

3.Cerințele principalelor culturi agricole față de condițiile pluviometrice

3.1. Grâul de toamnă

La grâul de toamnă, cantitatea optimă de apă din perioada de vegetație este de 700mm, optim ce în majoritatea anilor nu este asigurat din căderile de precipitații și care ar trebui suplinit prin irigații. În foarte puțini ani considerați ploioși în Podișul Sucevei, sumele anuale de precipitații depășesc pragul de 700mm și de aceea, problema asigurării necesarului de apă pentru această cultură este reală.

Moartea grâului de toamnă în timpul iernii în Podișul Sucevei nu se datorează numai temperaturilor joase ci și altor condiții nefavorabile cum ar fi: menținerea unui strat gros de zăpadă peste semănături care împiedică respirația și stopează procesul de fotosinteză, topirea bruscă a zăpezii ce determină acumularea apei în zonele joase sau mai slab înclinate cu asfixierea plantelor, iar reînghețarea apei poate cauza vătămarea mecanică a plantelor de către masa de gheață.

3.2. Porumbul

Cantitatea optimă de apă din perioada de vegetație, de 600mm, necesară porumbului, nu este asigurată din precipitații sau din sursele de umiditate din sol în toți anii, în cei mai secetoși porumbul având de suferit.

Sunt totuși puțini ani când în Podișul Sucevei, cultura porumbului este compromisă total de manifestarea fenomenelor de uscăciune și secetă profundă. Cea mai critică perioadă din ciclul vegetativ al acestei plante este cuprinsă între, trei săptămâni înaintea și trei săptămâni după apariția panicului, când pentru o bună vegetare planta are nevoie de 100-150mm apă, în condițiile în care evapotranspirația este un proces foarte activ. Din păcate, această fază fenologică care se suprapune sfârșitului lunii iulie și începutului lunii august coincide în unii ani cu derularea unor episoade uscate ce duc la diminuarea drastică a producțiilor.

În unii ani, fenomenul de grindină aduce mari prejudicii acestei culturi dacă este surprinsă înaintea perioadei de maturitate deplină.

3.3. Floarea soarelui

Floarea soarelui este o plantă destul de rezistentă la secetă, consumul total de apă pe întreaga perioadă de vegetație fiind cuprins între 300-450mm (perișorii ce acoperă frunzele și tulpina împiedicând transpirația puternică), planta pretându-se foarte bine climatului din punct de vedere pluviometric al Podișului Sucevei.

În total, durata perioadei de vegetație este de cca. 120-135 zile, durată care variază în funcție de soi și condițiile pedoclimatice.

Deoarece regimul umidității solului din prima parte a anotimpului cald (aprilie-iunie) este puternic influențat de precipitațiile din perioada rece, însăși rezervele de umiditate din perioada critică depind în mare măsură de precipitațiile căzute în perioada de acumulare (octombrie-aprilie). Precipitațiile căzute în semestrul rece în Podișul Sucevei asigură condiții optime pentru o dezvoltare cât mai bună a acestei plante.

3.4. Sfecla de zahăr

Cantitatea de precipitații necesară întregii perioade de vegetație a sfeclii de zahăr este de 350-600mm. Pentru ca sămânța să germineze, sfecla de zahăr are nevoie de circa 240mm apă acumulată în cursul lunilor de iarnă până în martie, adică 120-150% apă față de greutatea ei, comparativ cu majoritatea plantelor cultivate care au nevoie de mult mai puțină apă. În restul perioadei de vegetație, sfecla de zahăr având nevoie de aproximativ 360mm apă.

Cele mai mari cantități de precipitații sunt necesare în lunile iulie și august, când are loc îngroșarea rădăcinilor iar cele mai mici, în lunile septembrie și octombrie, când sfecla de zahăr are nevoie de mai multă căldură și lumină pentru acumularea zahărului. Nu în toți anii, în sezonul cald, cantitățile optime de apă necesare acestei culturi sunt asigurate. Sfecla de zahăr folosește bine ploile ușoare datorită suprafeței foliare mari care captează apa și o dirijează spre rădăcină, dar preferă regimul pluviometric cu o frecvență mai redusă dar cu o intensitate mare a ploilor.

Precipitațiile atmosferice trebuie să fie repartizate conform cu cerințele plantelor în tot cursul perioadei de vegetație, iar numărul zilelor cu ploaie să fie cât mai mic și însoțite de căldură și lumină suficientă, necesare fotosintezei, creșterii rădăcinilor și acumulării zahărului.

3.5. Cartoful

Necesarul de apă al acestei plante pentru perioada de vegetație ajunge la 700mm. Perioada cea mai critică pentru cultura cartofului este cea a lunilor mai-iunie, când dacă ploile aduse de masele de aer umed de pe Atlantic întârzie, recolta de cartofi se diminuează drastic. Perioadele de uscăciune și secetă din timpul ciclului vegetativ sunt, în general, nefavorabile acestei culturi, având ca consecință un număr redus de tuberculi și o greutate mică a acestora, favorizând, în schimb, înmulțirea gândacului de Colorado.

Tab. 1. Cerințele principalelor culturi agricole față de condițiile pluviometrice.

Tipul de cultură	Cantitatea optimă de precipitații atmosferice	Se îndeplinesc cerințele pluviometrice în Podișul Sucevei?
GRÂU	700 mm	Da
PORUMB	600 mm	Da
FLOAREA SOARELUI	300-450 mm	Parțial
SFECLA DE ZAHĂR	350-600 mm	Da
CARTOF	700 mm	Da

Putem spune că în Podișul Sucevei predomină cultura porumbului și întâlnim condiții prielnice pentru cultura grâului de toamnă, sfeclii de zahăr, cartofului și pe mici areale chiar vișei de vie (mai ales în partea sudică) (tabel 1).

4. CONCLUZII

În concluzie, putem desprinde importanța precipitațiilor atmosferice pentru întreg cadrul natural și uman geografic al Podișului Sucevei, și implicit, rolul de resursă climatică a precipitațiilor atmosferice.

Astfel, din multitudinea de forme și tipuri de relief din Podișul Sucevei, distingem o gamă geomorfologică diversă. Dar parametrii acestei modelări, caracteristicile și în final, rezultanta ei, depind foarte mult de manifestările climatului pe o perioadă îndelungată de timp. Procesele geomorfologice de eroziune, transport și acumulare se desfășoară în directă relație cu evoluția elementelor și fenomenelor climatice, din care precipitațiile au un rol major.

Rețeaua de râuri și lacuri din Podișul Sucevei este și ea un produs al climatului acestei subunități climatice.

Formațiunile vegetale și asociațiile de animale întâlnite în spațiul Podișului Sucevei își desfășoară evoluția și existența în relație și sub influența directă a factorului pluviometric, care are și un rol foarte important în repartitia spațială a acestora.

Între pătura de sol și factorul climatic, și în special, cel pluviometric, există o interdependență evidentă, aceasta din urmă influențând o serie dintre caracteristicile majore și procesele pedogenetice.

Chiar dacă în agricultură se vor utiliza tehnologii avansate de prelucrare a păturii de sol, se vor utiliza semințe selecționate, se vor cultiva specii de plante mai rezistente la condițiile pluviometrice și se vor crește animale din rase superioare, rezultatele din acest sector economic rămân într-un grad destul de mare, dependente de caracteristicile și capriciile vremii și pe termen lung ale climei.

Sectorul construcțiilor, depinde și trebuie să țină cont de oscilațiile anotimpuale ale precipitațiilor atmosferice, amenajarea infrastructurală a teritoriului Podișului Sucevei (construcții de locuințe, căi de comunicații, baraje, diguri, stăvilare, terasări etc.) trebuie să se conformeze și să răspundă exigențelor, în general, factorului climatic și în particular, factorului pluviometric.

Și starea de sănătate și confort a populației este dependentă, în anumite grade, de evoluția în timp și de repartitia spațială a valorilor pluviometrice.

BIBLIOGRAFIE

- Apostol L.** (2004), *Clima Subcarpaților Moldovei*, Editura Universității Suceava
- Berbecel O., Neacșa O.** (1966), *Climatologie și agrometeorologie*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Erhan Elena** (1999), *Meteorologie și climatologie practică*, Editura Universității „Al.I.Cuza”, Iași.
- Erhan Elena** (2001), *Considerații privind resursele climatice ale Moldovei*, Lucrările Seminarului geografic „D. Cantemir”, nr.19-20/1999-2000, Universitatea „Al.I.Cuza”, Iași
- Topor N.** (1964), *Ani ploioși și secetoși în R.P.R.*, I.M., București
- *** (1983), *Geografia României, I, Geografie fizică*, Edit. Academiei Române, București.
- *** *Tabelele meteorologice pentru stațiile meteorologice din Podișul Sucevei.*

Bogdan Nistor
Școala Zamostea – jud. Suceava
E-mail: nistorbobo@yahoo.com